

PS

ALLEHANDA OM VARJEHANDA

Avdelningen ger sig till att återkomma och dess föreståndare vill i sammanhanget understryka att bidrag av lagom längd är mer än vanligt välkomna.

Också själv ställer sig föreståndaren, apropå Rössners sedelärda utblick, lite skeptisk till överdrivet pussande och famntagande, möjligen i gammaldags misstänksamhet om att den egentliga halten i hjärtligheten inte alltid motsvaras av hårdhäntheten i detta institutionella kramande. (Detta gäller Sverige och svenska förhållanden; i utriket kan det ibland gälla att ta skeden i den vackra hand som man kommer ifrån.)

På ett liknande sätt irriteras föreståndaren av den misstänkt påbjudna hjärtlighet som ligger i det alltid lika hårt sammansatta modeordet »go'avänner».

Frågan är ju om det finns någon annan sort.

Medan han ännu är på lite dåligt humör kan föreståndaren inte undertrycka deklarationen att han fortfarande tillhör dem som aldrig tänker skriva att han »tillhör en av de som . . .» (vilket i hans rigida föreställningsvärld innebär två fel i samma mening).

Ingalunda tänker han heller plåga sig själv och bläddrarna genom att sudda ut gränsen mellan »före» och »innan», även om nutida språkvetare på denna punkt har övergivit Wellander.

Den fortlöpande jämförelsen mellan bilprovning och hälsokontroll (avdelningen nr 40/96 t ex) upphör inte att fascinera baklängesbläddrarna. Göran G:son Lind i Göteborg t ex påminner sig inledningen av sin period som praktiserande internist därstädes 1958: »I sjöfartskretsar talade man då om att man gick till doktorn för 'en klassning' eller för att 'bli klassad', hänsyftande på vad fartygen med jämna mellanrum genomgick.»

Det förefaller som naturliga ordvändningar för orten ifråga, åtminstone på den tiden. Men kanske finns det också utanför Göteborg en nautisk metaforvärld för synen på hälsa och sjukdom? Föreståndaren förväntar sig en djupgående undersökning med väl förankrade slutsatser som grund för en kursändring.

Avdelningen förväntar sig att få återkomma.

Ge mig tusen kyssar ...

Under senare år har jag i ökande grad involverats i en rad internationella projekt. Jämlikheten innebär att jag möter allt fler kvinnor i arbetsgrupper, kommittéer och symposiumpaneler. När man förut mötte sina manliga kolleger med fast handslag var allt lätt, men nu har plötsligt nya spelregler av oklar natur uppenbarat sig. Förväntas man kysa damerna på kind eller inte när man känner dem relativt väl? När jag träffar en belgisk väninna är saken solklar. Hon är en otroligt magnifik kvinna som bör sina säkert 150 kg med naturlig pondus och hon sluter mig i sin famn och säger: »I Belgien kysser vi alltid tre gånger på kinden.» Så långt är allt enkelt. Men i Frankrike är det bara två gånger som gäller, och när man i sinnesförvirringen försöker anpassa sig efter belgiska mått uppfattas detta som en näsvis och intim provokation.

I Torekov pågår ett intensivt sommarpussande som 08-orna lärt sig av sina utländska vänner, och där gäller någon allmän centraleuropeisk norm att två kysar är lagom. En kyss är för lite, tre för mycket. Men hur skall man kunna komma ihåg detta från gång till gång?

Amerikanska kvinnor kysser man i allmänhet inte på kinden, om man inte känner dem väldigt väl. Skulle man göra något så chevalereskt uppfattas det snarast som den gammaldags centraleuropeiska seden att kyssa kvinnor på hand. Det gör fortfarande mina ungers-

ka kolleger. Kyss på hand eller kind är i USA lite udda.

Det är alltså inte lätt att följa konvensans regler när det gäller det kvinnliga pussandet. Ännu svårare blir det naturligtvis att umgås med män. Jag tycker mig med tilltagande ålder ha konstaterat att gamla polare alltför ofta omfamnar varandra, vilket ser vänligt, trevligt och gulligt ut, utan att det för den skull innebär några speciella sexuellt avvikande tendenser. Jag börjar göra likadant. Men jag har glömt bort att jag måste gå ett steg längre när jag föreläser i Östeuropa. Andrej, min storvuxne polske endokrinolog-kollega, inkarnerar verkligen det gamla ryska begreppet björnkräm när han trycker mig intill sig och utväxlar bilaterala kyssar på båda kinder.

Det är snart dags för en internationell lathund om pussandets konventioner som hjälper oss att förstå vad som gäller, så att man inte gör bort sig.

»En kyss, en kyss, vad är han? Det stumma bifall till en lika stum begäran», säger Cyrano de Bergerac när han hjälper den tafatte tölpen att formulera de kärleksfulla orden under sin älskade Roxannes balkong. Till en god internationell forskarutbildning hör snarast också ett socialt kapitel som handlar om hur denna stumma begäran bör tillmötesgås utan att väcka oönskade förhoppningar eller otillbörlig uppmärksamhet.

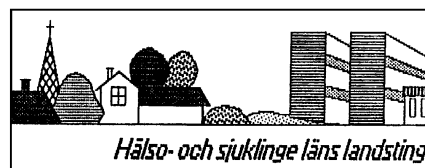
Stephan Rössner

Grannlaga granskning från grannlandstinget

»Mer än var och varannan av läkarna kan förmodas ägna sig åt bisysslor, på eller utan arbetstiden och i vissa fall även utanför densamma», konstaterar kanslichef Valfrid Smidigh i en rapport till Utskottet i Hälso- och sjuklinge läns landsting.

Enligt rapporten, som grundar sig på en företagen enkät, spänner bisysslorna i omfattning och inriktning från drivande av en privatklinik i källaren till Stora sjukhuset i Sjuklinge till sporadisk försäljning av jultidningar i Tvååker.

Som Smidigh kunde meddela redan när enkäten planerades har inga som helst oegentligheter vare sig förekommit eller kunnat påvisats. »Då dessutom gällande regelverk förefaller ha iakttagits i samtliga iakttagna fall föreligger inget behov av ytterligare reglering från Utskottets sida», konstaterar kanslichefen, som dock inte vill utesluta framtida

Hälso- och sjuklinge läns landsting

förslag om ett långsiktigt övertagande av jultidningsförsäljningen i den mån denna visar sig fortsatt ekonomiskt inbringande. Berörd distriktsläkare i det fallet uppger att han med framgång kunnat kombinera denna verksamhet med hembesök.

Den nämnda privatkliniken har särskilt granskats (genom några kompletterande frågor till enkäten), men sedan chefsläkare Gunnar Graahn personligen intygat att han numera inte utträtt något i värdväg på sitt ordinarie arbete anser kanslichefen att han gott kan få hållas.